

Vatan deb...

Mahmud Toir

Aytsam, nondek shirin so`z bor dunyoda,
Aytsam, jondek shirin so`z bor dunyoda.
Vatan deb, shivirlab aytib ko`ring siz,
Vatan deb, ko`ngilga qaytib ko`ring siz.
Chehrangiz balqiydi, quyosh bo`lasiz,
Qalbingiz qalqiydi, ko`z yosh bo`lasiz.

Onajon, deganda entikkan dildek,
Ozodsan, deganda yayragan quldek.
Vatan, deb entikib elanib ayting,
Vatan, deb vafoga belanib ayting.
Jon ichra yuz ochgan bir jon bo`lasiz,
Siz yerga sig`magan osmon bo`lasiz.

Bolangiz quvonchi to`kilgan tuproq,
Quyosh bir ko`rmasa o`kingan tuproq.
Jannatday muqaddas chaman bo`ladi,
Ayo do`st, u bizga Vatan bo`ladi.
Vatan, deng ko`ngilning ko`zi ochilsin,
Vatan, deng sog`inchning yuzi ochilsin.

Vatan alla bergan oromdek shirin,
Vatna xalq ko`rsatgan ikromdek shirin.
Vatan, deng xudoga yukunib ayting,
Asra, deng tiz cho`king o`kinib ayting.
Vatan, deb biz buyuk bir xalq bo`lamiz,
Vatan, deb iymonda barhaq bo`lamiz.

Ona yurt

Mahmud Toir

Xudo bersa qomati ko`rki bo`lsin yigitning
Vale qalqon tutguvchi ko`ksi bo`lsin yigitning
Vatanida vazni bor odam otdan tushmagay
Yurtida xush havodan ko`ksi to`lsin yigitning.

Ota yurt bu ona yurt sha`ni yashar qoningda
Momo yerning isi bor ushatilgan noningda
Yurt chirog`in shu`lasi yuzingga tushib turar

Agar boqiy baxt bo`lsa u O`zbekistoningda

Bog`ingdagi g`unchani zog`lardan qo`riqlagin
Millatning gulday ko`nglin dog`lardan qo`riqlagin
Osmoningga oy chiqsa oftobingga yetguncha
Ikki ko`zingni o`g`lon yog`lardan qo`riqlagin

O`zbekman deganingda bekliging yodda tursin
Shohingni shohdek asra yovlaring motda tursin
Alpomish avlodisan shu Vatan tuprog`ida
Gar o`zing piyodasan g`ururing otda tursin

O`zbekim

(*qasida*)

Erkin Vohidov

Tarixingdir ming asrlar ichra pinhon o`zbekim,
Senga tengdosn Pomir-u, oqsoch Tiyonshon o`zbekim.
So`ylasin Afrosiyib-u, so`ylasin O`rxun xati,
Ko`hna tarix shodasida bitta marjon o`zbekim.

Al Beruniy, Al Xorazmiy, Al Farob avlodidan,
Asli nasli balki O`zluq, balki Tarxon o`zbekim.
O`tdilar sho`rlik boshingdan ,o`ynatib shamshirlarin
Necha qoon, necha sulton, hecha ming xon o`zbekim.

Tog`laring tegrangda go`yo bug`ma ajdar bo`ldi-yu,
Ikki daryo-ikki chashming, chashmi giryon o`zbekim.
Qaysari Rum nayzasidan, bag`rida dog` uzra dog`
Chingiz-u Botu tug`iga ko`ksi qalqon o`zbekim.

Yog`di to`rt yondin asrlar, boshingga tiyri kamon,
Umri qurbon.mulki toroj. Yurti vayron o`zbekim.
Davr zulmiga va lekin, bir umr bosh egmading,
Sen-Muqanna, sarbador-sen, erksevar qon o`zbekim.

Sen na Zardusht, sen na buddiy, senga na otash sanam,
Odamiylik dini birla ,toza imon o`zbekim.
Ma`rifatning shu`lasiga talpinib zulmat aro,
Ko`zlaringdan oqdi tunlar kavkabiston o`zbekim.

Tuzdi-yu Mirzo Ulug`bek ,Ko`ragoniy jadvalin,
Sirli osmon toqiga ilk qo`ydi narvon o`zbekim.
Mir Alisher na`rasiga aks sado berdi jahon,
She`riyat mulkida bo`ldi ,shoh-u sulton o`zbekim.

Ilm-u she`rda shoh-u sulton lek taqdiriga qul
O`z elida chekdi g`urbat zor-u nolon o`zbekim
Mirza Bobur sen fig`oning soldi olam uzra o`t
Shoh Mashrab qoni senda urdi tug`yon o`zbekim

She`riyatning gulshanida so`ldi mahzun Nodira
Siyim-u tanni yuvdi ko`z yosh ko`mdi armon o`zbekim
Yig`ladi furqatda Furqat ham muqimlikda Muqim
Nolishingdan hind-u afg`on qildi afg`on o`zbekim

Tarixing bitmakka xalqim mingta Firdavsiy kerak
Chunki bir bor chekkan ohing mingta doston o`zbekim
Ortda qoldi ko`hna tarix ortda qoldi dard sitam
Ketdi vahming bitdi zahming topdi darmon o`zbekim

Bo`ldi osmoning charog`on tole xurshidi bilan
Bo`ldi asriy tiyra shoning shul`a afshon o`zbekim
Men Vatanni bog` deb aysam sensan unda bitta gul
Men Vatanni ko`z deb aysam bitta mujgon o`zbekim

Faxr etarman ona xalqim ko`kragimni tog` qilib
Ko`kragida tog` ko`targan tanti dehqon o`zbekim
o`zbekim deb keng jahonga ne ucun madh etmayin
o`zligim bilmoqqa davrim berdi imkon o`zbekim

men buyuk yurt o`g`lidurman men bashar farzandiman
lekin avval senga bo`lsam sodiq o`g`lon o`zbekim
menga Pushkin bir jahonu menga Bayron bir jahon
Lek Navoiydek bobom bor ko`ksim osmon o`zbekim

Qayga bormay boshda do`ppim shuhratim qadrim buyuk
Olam uzra nomi ketgan O`zbekiston o`zbekim
Bu qasidam senga xalqim oq sut-u tuz hurmati
Erkin o`g`lingman qabul et o`zbekimjon o`zbekim

O`zbekiston
Abdulla Oripov

Yurtim, senga she'r bitdim bu kun,
Qiyosingni topmadim aslo.
Shoirlar bor, o'z yurtin butun -
Olam aro atagan tanho.
Ular she'ri uchdi ko'p yiroq,
Qanotida kumush diyori,
Bir o'lka bor dunyoda, biroq
Bitilmagan dostondir bori:
Faqat ojiz qalamim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim

Yurmasman hech behishtni izlab,
Topolmasam chekmasman alam.
O'tirmasman ertaklar so'zlab,
Musallo deb yo'nmasman qalam.
Ko'klamningdan olib sururni,
Dovrug' soldi ustoz Olimjon,
G'afur G'ulom tuygan g'ururni
Qilmoq mumkin dunyoga doston.
Olis tarix qadamim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Kechmishing bor chindan ham uzoq,
Ilg'ay olmas barchasin ko'zim.
Maqtamasman moziyni biroq,
O'tmishingni o'ylayman bir zum.
Zabtga olib keng Osiyoni,
Bir zot chiqdi mag'rur, davongir,
Ikki asr yarim dunyoni
Zir qaqshatdi Buyuk jahongir.
Aytgum, bu kun, u manim, manim.
O'zbekiston, Vatanim manim.

Bobolardan so'z ketsa zinhor,
Bir kalom bor gap avvalida.
Osmon ilmi tug'ilgan ilk bor
Ko'ragoniy jadvallarida.
Qotil qo'li qilich soldi mast,

Quyosh bo'lib uchdi tilla bosh.
Do'stlar, ko'kda yulduzlar emas,
U, Ulug'bek ko'zidagi yosh.
Erda qolgan, o, tanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Ko'z oldimdan kechar asrlar,
Ko'z-ko'z etib nuqsu chiroyin.
Sarson o'tgan necha nasllar,
Topolmasdan tug'ilgan joyin.
Amerika - sehrli diyor,
Uxlar edi Kolumb ham hali,
Dengiz ortin yoritdi ilk bor,
Beruniyning aql mash'ali.
Kolumbda bor alamim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Ko'p jahongir ko'rgan bu dunyo,
Hammasiga guvoh er osti.
Lekin, do'stlar, she'r ahli aro
Jahongiri kam bo'lar, rosti.
Besh asrkim, nazmiy saroyini
Titratadi zanjirband bir she'r.
Temur tig'i etmagan joyni
Qalam bilan oldi Alisher.
Dunyo bo'ldi chamanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Bobolardan so'zladim, ammo
Bir zot borkim, baridan suyuk:
Buyuklarga baxsh etgan daho,
Ona xalqim, o'zingsan buyuk.
Sen o'zingsan, eng so'nggi nonin
O'zi emay o'g'liga tutgan.
Sen o'zingsan, farzandlar shonin
Asrlardan opichlab o'tgan.
Ona xalqim, jon-tanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Bosh ustingdan o'tdi ko'p zamon,
O'tdi Budda, o'tdi Zardushti.

Har uchragan nokasu nodon,
Ona xalqim, yoqangdan tutdi.
Seni chingiz g'azabga to'lib
Yo'qotmoqchi bo'ldi dunyodan.
Jaloliddin samani bo'lib
Sakrab o'tding Amudaryodan.
Sensan o'shal samanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Toleingda bor ekan yashash,
Goh qon ichding, gohida sharob.
Etmoq bo'lib yurtim xomtalash,
Bosh ustingga keldi inqilob.
Chora istab jang maydonidan
Samolarga uchdi unlaring,
Shahidlarning qirmiz qonidan
Alvon bo'ldi qora tunlaring.
Qonga to'lgan kafanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Lekin oftob poymol o'lmas,
Kavaklarda qolmas oy nuri,
Odil hakam - haq bor, beg'araz,
Mazlumlarning buyuk g'amxo'ri.
Qilich serpab tole tongida
O'zligingni tanib qolding sen.
O'g'lonlarning qatra qonida
O'zbekiston nomin olding sen.
Nomi qutlug' gulshanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Tinch turarmi bu ko'hna olam,
Tinch turarmi dog'uli zamon.
Oromingni buzdi sening ham
Fashist degan vahshiy olomon.
Qonim oqdi Dansigda manim,
Sobir Rahim yiqilgan chog'da.
Lekin, yurtim, kezolmas g'anim.
O'zbekiston atalgan bog'da.

Sensan nomus va sha'nim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Kech kuz edi, men seni ko'rdim,
Derazamdan boqardi birov.

U sen eding, o, dehqon yurtim,
Turar eding yalangto'sh, yayov.

- Tashqarida izillar yomg'ir,
Kir, bobojon, yayragil bir oz.

Deding: - Paxtam, qoldi-ku axir,
Yig'ishtiray kelmasdan ayoz.

Ketding, umri mahzanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Sen ketarsan balki yiroqqa,
Farg'onada balki, balqarsan.
Balki chiqib oqargan toqqa,
Cho'pon bo'lib gulxan yoqarsan.

Balki ustoz Oybekdek to'lib
Yozajaksan yangi bir doston.

Balki Habib Abdulla bo'lib,
Sahrolarda ochajakson kon.

Tuprog'i zar, ma'danim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Mayli, yurtim, kezsang ham dunyo,
Fazolarga qo'ysang ham qadam,
O'zligingni unutmang aslo,

Unutmang hech, onajon o'lkam.

Bir o'g'lingdek men ham bu zamon
Kechmishingni qildim tomosha.

Iqbolingni ko'roldim ayon
Istiqlolning ufqlari osha.

Iqboli hur, sho'x-shanim manim.
O'zbekiston, Vatanim manim.

Zavol ko'rma hech qachon, o'lkam,
Zavol bilmas shu yoshing bilan.

Muzaffar bo'l, g'olib bo'l, o'ktam,
Do'stu yoring, qardoshing bilan.

Asrlarning silsilasida

Boqiy turgay koshonang sening.
Ulug' bashar oilasida
Mangu yorug' peshonang sening.
Mangu yorug' maskanim manim,
O'zbekiston, Vatanim manim.

Men nechun sevaman O`zbekistonni...

Abdulla Oripov

Men nechun sevaman O`zbekistonni
Tuprog`in ko`zimga aylab to`tiyo
Nechun Vatan deya yeru osmonni
Muqaddas atayman atayman tanho

Aslida dunyoda tanho nima bor
Paxta o`smaydimi o`zga elda yo
Yoki quyoshimi sevgimga sabab
Axir quyoshliku butun osiyo

Men nechun sevaman O`zbekistonni
Bog`larin jannat deb ko`z-ko`z etaman
Nechun ardoqlarkan tuprog`ini men
O`paman tuprog`ing bebaho vatan

Aslida tuproqni odil tabiat
Taqsim aylaganku yer yuziga teng
Nechun bu tuproq deb yig`ladi Furqat
O Qashqar tuprog`I qashshoqmiding sen

Xo`sh nechun sevaman O`zbekistonni
Sababini aytgin desalar menga
Shoirona go`zal so`zlardan oldin
Men tazim qilaman ona xalqimga

Xalqim tarix hukmi seni agarda
Mangu muzliklarga eltgan bo`lsaydi
Qorliklarni makon etgan bo`lsayding
Mehrimsan bermasmidim o`sh muzlarga

Vatanlar Vatanlar mayli gullasin
Bog` unsin mangulik muzda ham ammo

Yurtim seni faqat boyliklaringchun
Sevgan farzand bo`lsa kechirma aslo

Aytgil do'stim nima qildik vatan uchun

Iqbol Mirzo

Boshing egib ta'zim ayla, shukrona ayt
Seni guldek erkalagan chaman uchun
Osmonlarda yurgan bo'lsang tuproqqa qayt
Aytgil do'stim nima qildik vatan uchun

Ko'zi qora, yuragi oq shu el uchun
Tuproq uchun, shu yurt uchun, chaman uchun
Ulug' inson boshlab bergan shu yo'l uchun
Aytgil do'stim nima qildik vatan uchun

Qachongacha qorning o'ylab o'tadursan
Qachongacha ko'kdan chalpak kutadursan
Axir vatan bitta, sen ham bittadursan
Aytgil do'stim nima qildik vatan uchun

Buncha bino qoymang zarrin choponlarga
Saratonda yaproq bo'lg'in dehqonlarga
Suyangani tayoq bolgin cho'ponlarga
Aytgil do'stim nima qildik vatan uchun?

Hech kimdan kam emassan, kam bo'lmagaysan
Yerda qolsang quyosh bo'lib kulmagaysan
Qachon belni maxkam tortib bog'lagaysan
Aytgil dostim nima qildik vatan uchun

Shu soylardan suvlar urgin yuzinga sen
Bir bor nazar solgin bosgan izinga sen
Shu savolni berib ko'rgin o'zinga sen
Aytgil do'stim nima qildik vatan uchun

Hayotning har lahzasi go'zal
O'zbekiston xalq shoiri Anvar Obidjon

Tun pardasi ochilib asta

Chiqib kelar sahnaga quyosh.
Kelinchakdek bo‘lib orasta
Gul salomdan ko‘taradi bosh.
Hayotning har lahzasi go‘zal,
Umrning har dami g‘animat.
Hovli go‘yo artilgan chinni,
Yo‘llar go‘yo yuvilgan oynak.
Qutlash uchun yangi bu kunni
El oyoqqa turar jonsarak
Hayotning har lahzasi go‘zal,
Umrning har dami g‘animat.
Qaymoq isi yaratar tanni,
Dasturxonda issiq kulchalar.
Suv bosgandek qaqroq o‘zanni
Odamlarga to‘lar ko‘chalar
Asli hatto go‘dak emizmoq
Barobardir og‘ir yumushga.
Oshiqarlar yuraklar qaynoq,
Birov ishga, birov o‘qishga.
Hayotning har lahzasi go‘zal,
Umrning har dami g‘animat.
Duch keladi yuzlab chehralar,
Ko‘pin qaytib ko‘rmoqlik mahol.
Ular dilga yaqin naqadar,
Shuning o‘zi tunganmas iqbol.
Barchinoylar nigohida sir,
Alpomishlar ko‘zida yashin.
Yoshlik qaytar qalbg asochib nur,
Eslaysa ilk sevgi otashin...
Hayotning har lahzasi go‘zal,
Umrning har dami g‘animat.
Bir mahallar berishgan salom,
Endi esa olishar alik.
Tillarida duo, xush kalom,
Saodatdir hatto keksalik.
Kulib turgan munchoqqo‘z bola
“Tinchlik” so‘zin solar yodingga.
Sochlaringdan erib oq tola,
Intilasan yana oldinga.
Hayotning har lahzasi go‘zal,

Umrning har lahzasi g'animat.
Bu yurtda alp chinorlar o'sar,
Ko'k gumbazlar o'ngu so'lingda.
Bir azaga kirib o'tsang gar,
So'ng o'ngta to'y uchrrar yo'lingda.
Goh birovlar tanishar ilk bor,
Goh yig'lar eski ulfatlar.
Odamzodga dunyo bo'lmas tor,
To mavjuddir shirin suhbatlar...
Hayotning har lahzasi go'zal,
Umrning har dami g'animat.
Bosh ko'tarmas kimdir ishidan,
Kimdir o'ylar ulug' bir reja.
Yana sirli orom qushiday
Qo'na boshlar yurtimga kecha.
Bugunidan el ko'ngli to'lib,
Ertangi kun uchun to'plar dosh.
Anvar shoir charchog'I bo'lib,
Tog' ortiga yonboshlar quyosh...
Hayotning har lahzasi go'zal,
Umrning har dami g'animat.

Vatanim

Muhammad Yusuf

Men dunyoni nima qildim,
O'zing yorug` jahonim,
O'zim xoqon, O'zim sulton,
Sen taxti Sulaymonim,
Yolg`izim, Yagonam deymi,
Topingan koshonam deymi,
O'zing mening ulug`lardan
Ulug`imsan, Vatanim...

Shodon kunim gul otgan sen,
Chechak otgan izimga,
Nolon kunim yupatgan sen,
Yuzing bosib yuzimga.
Singlim deymi, Onam deymi,

Hamdardu hamxonam deymi,
Oftobdan ham o`zing mehri -
Ilig`imsan, Vatanim.

Sen Mashrabsan, Xalqda tumor,
Balxda dorga osilgan,
Navoiysan, shoh yonida
Faqirini duo qilgan.
Yassaviysan, meniki deb,
Ko`ringan da`vo qilgan,
Ming bir yog`i ochilmagan
Qo`rig`imsan, Vatanim.

Sen Ho`jandsan, Chingizlarga
Darvozasin ochmagan,
Temur Malik orqasidan
Sirdaryoga sakragan,
Muqannasan qorachig`i
Olovlarga sachragan,
Shiroqlarni ko`rgan cho`pon
Cho`lig`imsan, Vatanim.

Kim Qashqarni qildi makon,
Kim Enasoy tomonda,
Jaloliddin - Qurdistonda,
Boburing - Hindistonda,
Bu qanday yuz qarolig` deb
Yotarlar zimistonda,
Tarqab ketgan to`qson olti
Urug`imsan, Vatanim...

O`g`lim desang osmonlarga
G`irot bo`lib uchgayman,
Chambil yurtda Alpomishga
Navkar bo`lib tushgayman,
Padarkushdan pana qilib
Ulug`beting quchgayman,
G`ichir-g`ichir tishimdagi
So`lig`imsan, Vatanim...

O`tgan kuning - o`tgan kundir,
O`z boshingga yetgan kun,
Qodiriyni bergan zamin,
Qodiriyni sotgan kun.
Qo`lin bog`lab, Dilin dog`lab,
Yetaklashib ketgan kun,
Voh bolam! deb aytolmagan
Dudug`imsan, Vatanim.

Yoningda qon yig`lagan bir
Shoiringga qarab qo`y,
Gar Qo`qonga yo`ling tushsa,
Detdomlarni so`rab qo`y.
Hech bo`lmasa Usmon hokin
Keltirmoqqa yarab qo`y,
Olislarda qurib qolgan
Qudug`imsan, Vatanim...

Sen - shoxlari osmonlarga
Tegib turgan chinorim,
Ota desam, O`glim deb,
Bosh egib turgan chinorim,
Qo`ynimdagi iftixorim,
Bo`ynimdagi tumorim,
O`zing mening ulug`lardan
Ulug`imsan, VATANIM !

Tavallo

Muhammad Yusuf

Oq yo`rgakka o`ragansan o`zing bizni,
Ham oq yuvib-taragansan o`zing bizni.
Beshigimiz uzra bedor ona bo`lib,
Kunimizga yaragansan o`zing bizni.
Fidoying bo`lgaymiz seni, O`zbekiston,
Hech kimga bermaymiz seni, O`zbekiston!..

Qalqoning bor, kim qasd qilsa gar joningga,
Alpomishlar ruhi yor har o`g`loningga.
Asragaymiz giyohing ham gulday o`pib,

Yovlar yaqin yo`lolmagay qo`rg`oningga.
Aldoying bo`lgaymiz seni, O`zbekiston,
Hech kimga bermaymiz seni, O`zbekiston.

Tuzing totib, unutkanlar xor bo`ladi,
Ko`zlariga ikki dunyo tor bo`ladi.
Shodon daming ko`rolmagan yurtfurushlar
Bir kun bir kaft qumlog`ingga zor bo`ladi.
Yoningda turgaymiz seni, O`zbekiston,
Hech kimga bermaymiz seni, O`zbekiston!..

Gul ko`ringan dashtingdagi giyoh-xasdir,
Soddadilu ulug`vorlik senga xosdir.
Sevamizki, cho`llaring ham bizga jannat,
Tuprog`ing ham Makka misol muqaddasdir.
Onadek ko`rgaymiz seni, O`zbekiston,
Hech kimga bermaymiz seni, O`zbekiston!

MENI OLIB KETING

Abdulla Oripov

Tinch edi hamma yoq, tinch edi har yon,
Titradi go`yoki yer bilan osmon.
Boshimga xastalik tushdi nogahon,
Meni olib keting o`z diyoringa.

Issiq jon, deydilar, jon bo`lsa bo`lar,
Payt kelsa chechak ham sarg`ayar, so`lar.
Kim bilgay paymonang qay yerda to`lar,
Meni olib keting o`z diyoringa.

Ginam bor bu yurtning na havosidan,
Mehribon doktorning na davosidan.
Qaytarmang xastani muddaosidan,
Meni olib keting o`z diyoringa.

Sha`nimga g`ayurlar bir so`z demasin,
Har kim o`zi tortar umr kemasin.
Hech kimni mushtoqlik dardi yemasin,
Meni olib keting o`z diyoringa.

Talpingan diyorim, u - O'zbekiston!
Sehrini aytishga bormi hech imkon!
Yo'q, o'zga yurtlarda berolmasman jon,
Meni olib keting o'z diyorimga.

INJU DIYOR UCHUN

Abdulla Oripov

Qutlug' davralarda jam bo'lgan mahal,
Do'stlarga baxt tilash azaliy odat.
Keladigan bu yil tinch bo'lsin avval,
Baxsh etsin har kimga oliy saodat.

Yoshlik - bu karvonning erka noridir,
Daryoday toshqindir, jilg'a kabi sof.
Yoshlik - kelajakning xaloskoridir,
Sira tark etmasin yoshlikni insof.

Mo'tabar onalar - xonamiz ko'rki,
Otalar hayotdir - yorug'dir jahon.
Tiriklik nomiga bir o'tinch shulki,
O'rtaga tushmasin bemahal hijron.

Inju diyorimiz ko'z bo'lsa agar,
Mudom omon bo'lsin to'garak zamin.
Boshimiz silagan shu xalq mo'tabar,
Daf'atan chekmasin farzandlar dog'in.

Yangi yil sha'niga aytmoqdamiz so'z,
Balki o'tib ketar bir zum bu farah.
Xalqimning mehnatin aylagin ko'z-ko'z
Million chanoqlarda ko'pirgan qadah.

TURKISTON BOLALARIGA

Abdulla Oripov

Turkistonning bolalari, maqtovimga quloq tutmang,
Gina qilsam chidang, ammo gaplarimni hech unutmang.

Eng avvalo, shajarangiz qaydan chiqqan, bilib oling,
Siz ham bashar farzandisiz, Haqni bayroq qilib oling.

Men Temurdan so‘zlayinmi, so‘zlayinmi Navoiydan,
Barchasini o‘qigansiz, eshitgansiz yo roviydan.

Tarixingiz shundoq uzoq, jangu jadal desa ham bor,
Bosqin ham bor, toshqin ham bor, kasbu amal desa ham bor.

Bobur bo‘lib so‘radingiz qo‘ni-qo‘shni dunyolarni,
Mashrab bo‘lib kezdingiz goh qashqir yurmas sahrolarni.

O‘t ketsin u qora kunga - birovlariga qul bo‘ldingiz,
Sharqu G‘arbning o‘rtasida oyoqosti yo‘l bo‘ldingiz.

Biroq iymon nuri doim oqib turgan qoningizda,
O‘zingiz ham sezmagansiz, bir gavhar bor joningizda.

Ming-ming shukr, zamon kelib istiqbolga erishdingiz,
Xarob bo‘lgan xonadonni butlamoqqa kirishdingiz.

Hurlikniyu saodatni muborakbod etgum, lekin
Aytib qo‘yay, qulog‘ingiz bitgan ekan sekin-sekin.

Nazaringiz tushar avval zebi-ziynat dasturxonga,
Hanuz ta‘zim qilmoqdasiz mol-dunyosi bor insonga.

Bo‘y-bastini ko‘rsatguvchi urfoni zo‘r millat qani,
Sizning uchun obro‘ - oltin, arzonarov shuhrat - ma‘ni.

Yuragida javhari bor kimsalarni ko‘rmagaysiz,
Karnayi yo‘q bechoraning to‘yiga yo‘l burmagaysiz.

Har qadamga xushomadni o‘z o‘rniga qo‘yolsaydim,
Peshvolarning poylariga haftada qo‘y so‘yolsaydim,

Bo‘lmas edi mendan ulug‘, mendan aziz biror inson,
Oh, xalqimni ne ko‘ylarga solding zamon, solding zamon.

Turkistonning bog‘larida bulbullari bor, holbuki,
Xor bo‘lsa ham tog‘day baland ko‘ngillari bor, holbuki.

Birov u yon tortar bo‘lsa, birov bu yon tortayotir,
Qonsiragan jallodlarning shodliklari ortayotir.

Bilib bo‘lmas rost gap qayda, bilib bo‘lmas qayda yolg‘on,
Malomatga yo‘liqadi, elga: “Birlash” degan inson.

Turkistonning bolalari, Turkistonning bolalari,
“Puf” deganda to‘zg‘igudek mo‘jazgina lolalari.

Chinor bo‘lib ildiz oting, qoya bo‘lib tiklangiz qad,
Ulug‘-ulug‘ ajdodlarning xavotiri Sizdan behad.

Soyangizda panoh topsin horib tolgan qondoshingiz,
Unutmangki, bul chamanda har bir yaproq jondoshingiz.

To‘qayzori bo‘lmasa gar sheru arslon qaydan unar,
Bir manzili bor ekanki, burgutlar ham kelib qo‘nar.

Oldindadir hali zahmat, oldindadir imkoningiz,
Osilmagan ne-ne Mashrab, otilmagan Cho‘lponingiz.

O‘tinch ila hasratimni nasihat deb yuzga solmang,
Xudo insof bergan kuni barmog‘ingiz tishlab qolmang.

Muruvvatu ma‘rifatdir buyuklikning nishonasi,
Qadam qo‘ying, mana sizga dong‘il yo‘lning ostonasi.

Turkistonning bolalari, Turkistonning bolalari,
“Puf” deganda to‘zg‘igudek mo‘jazgina lolalari...